

komme hinanden nærmere. Maaske vi endog i saa Henseende vil fjerne os længere fra hinanden, end vi alt staar. Jeg kunde ganske vist have Lyst til at vide, hvad det ærede Medlem forstaar ved „det lave Vand“, hvor langt det efter det ærede Medlems Mening strækker sig ud, thi efter det ærede Medlems Udtalelser at dømme faar man Indtryk af, at det ærede Medlem meget mere har tænkt paa Plantevæksten i Vandet end paa Fiskemængden. Det ærede Medlem udtalte, at kun der, hvor Solen kan gennembage Vandet indtil Bunden, er Mulighederne for Fremtidens Udvikling i vort Fiskeri. Det er jeg fuldkommen uenig med det ærede Medlem i. Jeg er ikke helt klar over, hvor dybt Vand Solen kan naa igennem, naar den skal naa til Bunden, men Plantevækstens Tilstedeværelse betinger ikke Fiskemængdens Tilstedeværelse. Og jeg er fremdeles af den Mening, at Udviklingsmulighederne for vort Fiskeri i det store og hele i Fremtiden netop ligger ude paa det dybere Vand. Jeg vil antage, at det ærede Medlem ikke ved „det lave Vand“ forstaar Vanddybder paa 20—30 Favne og deromkring, men derude mener jeg, at Fremtidens Muligheder ligger, og absolut ikke inde paa det lave Vand ved vore Kyster og endnu mindre i Indvande og Fjorde.

Det ærede Medlem udtaler — saadan forstaar jeg det ærede Medlem —, at det, set fra et Ernæringsstandpunkt, er meget uheldigt, at for at vi kan faa 1 kg Torsk, skal Torsken først have fortæret 100 kg levende Væsener. Deri er jeg ogsaa uenig med det ærede Medlem. Det betyder nemlig ikke saa meget for mig, om en Torsk spiser endog adskillige Hundrede kg levende Væsener ude i Atlanterhavet og ovre ved Skotlands og Norges Kyster. Naar Torsken blot er saa skikkelig at komme ind til vore Kyster og lade sig fange, mener jeg, at for vort Vedkommende er det et udmærket nationaløkonomisk Foretagende, og derimod har jeg ikke noget at indvende, set fra et Ernæringsstandpunkt. Vor Uenighed giver sig særlig Udslag med Hensyn til Forsøgene angaaende Østersfiskeriet og forskellige andre Fiskerier. Jeg fastholder, at Forsøgene i det højeste kan betegnes som værende paa Begynderstadiet. Det, at man, som jeg udtalte forleden, har lagt nye Skaller ud og har været saa heldig, at Vind og Strøm og Varmeforholdene har begunstiget Yngelafsætningen, og at Forholdene i det hele altsaa har været heldige, viser i

og for sig ikke noget, man er her ubetinget paa et Begynderstadium. Der er saa mange Forhold, der skal medvirke, at Yngelafsætningen meget vel Aar igennem kan blive fuldstændig mislykket. Saa paa den Omstændighed, at Forsøgene foreløbig er lykkedes, kan man ikke bygge det allermindste. Det ærede Medlem udtalte let henkastet, at hvis det viser sig, at Risknipperne drages væk, kan man sætte en Pæl igennem dem. Ja, det er meget let i Teorien, men i det hele kan man slet ikke kaste Risknipper ud i Vandet, for derved umuliggør man til Dels andet Fiskeri. Man kan endnu mindre slaa Pæle igennem disse Knipper, thi saa vil man fuldstændig umuliggøre andet Fiskeri. Tingen gaar ikke saa let for sig, som det ærede Medlem mener. Man kan sagtens foretage Tankeeksperimenter, det er let, det indrømmer jeg, men at faa dem til nogenlunde at stemme med de virkelige Forhold er meget besværligt. Jeg er vis paa, at naar det ærede Medlem kommer til nærmere at sammenholde disse Tanker med Livets Virkelighed, vil han forstaa, at det er saa langt fra let.

Jeg havde med Hensyn til den Virkning, som Lyset kunde faa for vort Aalefiskeri, betegnet særlig et Par Forsøg under større Forhold som resultatløse. Jeg tør vel gaa ud fra, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det Forsøg, man kan anstille i Kilen ved Struer med et saa smalt Vandløb mellem de to Fjorde, at man kan spytte over det, kan man ikke bygge paa, saa det, mener jeg, kan vi lade ude af Betragtning. Men de to Forsøg, jeg særlig har hentydet til, er for det første det Forsøg, som er gjort i Lille Bælt, og for det andet det, som er gjort ved Thorsminde i Nissumfjord. Det ærede Medlem mente, det var forkert, naar jeg havde udtalt, at disse Forsøg var resultatløse, og mente, at det ene Forsøg var standset, netop fordi Resultaterne var alt for gode og havde gjort Fiskerne bange; derfor havde man standset Forsøget. Men det er fuldstændig forkert. I alt Fald er det fuldstændig forkert efter Dr. Petersens Udtalelser, og det er ham, som har foretaget Forsøgene. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han havde sine Oplysninger netop fra Dr. Johannes Petersen.

Jeg skal, for at bevise hvad jeg siger, med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Bemærkninger, som Dr. Petersen har gjort angaaende disse Forsøg. Han siger om det første Forsøg: „Til